

Иван Вазов
Полковете

(След посещението ми на софийската гара)

Отиват... Полк след полк и влак след влак.
Върховен час! Велико напрежение
на мишците народни! Виждам пак
на мощ стихийна страшно проявление.

Отиват, все на запад – ден и нощ!
Това са на България децата –
това е на България душата
със всичките и ярости и мощ.

Това е право с юмрук издигнат
върху безчестьето и подлостта,
заканата ужасна на скръбта,
гневът, кат из димящ вулкан изригнат;

гневът свещен, изникнал от любов
безкрайна към страдалци и робове,
това е отговор на скръбний зов
на Македония кървава, в окови;

това са Лозенград, Люлебургас,
Чаталджа, Булаир, от гняв пламтящи,
И на Айваз Баба безумний бяс –
на нови яростни ура летящи;

Това са ратниците, сонм крилат
от мъстоносци, с пламък във очите
извикани от богомерзки рат
проклет на Сливница от бегълците!

Това е устрема стихийен пак
на правдата, честта и мъжеството
към лют двубой с коварството и злото...
Отиват – полк след полк и влак след влак!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Вилиана В. Янева, юли 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4891>]